

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Sfintele Paști, a Samarinenței

Iar și iar Mă așez Păstor peste turma creștină pe pământ, dar și peste cei fără Dumnezeu păstoresc cu cuvântul Meu.

Iar și iar cobor cuvânt pentru credință, că vine ziua slavei Mele și trebuie să-i netezesc calea să vină, și am lopata în mână și-Mi curăț aria și-Mi adun rodul și-i hrănesc pe cei ce cred venirii Mele la oameni, dar și pe cei împietriți la inimă pentru credință, o, și pe ei, și lor le împart din masa învățăturii, că a venit vremea să învețe oamenii și să știe vrând-nevrând că vine Domnul, și apoi să creadă ei aceasta, să creadă când aud ei cuvântul Meu de venire și de gătire a zilei slavei Mele.

Sunt Domnul învierii, Domnul Iisus Hristos, sunt Cel ce vine iar, dar ca și acum două mii de ani găsesc împietrire pentru credință. Găsesc însă și inimi care poartă darul credinței, și poate ea prin umilința inimii omului, poate credința în cel ce se umilește cu inima, poate, fie pentru frumusețea inimii, fie pentru păcatele care-l umilesc pe om, căci păcatul nu e o bucurie, cum crede omul despre păcatul care-i tot place să-l facă, ci e o umilință a omului doborât de păcat, e o cădere de pe cale și o rușine a vieții apoi, iar Eu, Domnul, sun și adun la deșteptare din păcat pe tot omul căzut sub sarcina multelor lui păcate și-i arăt lui viața cea frumoasă, cea nerobită de puterea păcatului, cea plină de umilință și de rugăciune de iertare, de căutare după înviere, de mers slăvit sub cruce, căci vai celor purtați din slavă în slavă când slava aceasta le vine de la oameni, vai lor, vai acestor muritori vrednici de plâns, nu de slavă, de o slavă atât de trecătoare ca și omul! Și iarăși, fericiți cei de sub slava crucii, slava lor cu Dumnezeu și ca Dumnezeu sub cruce, că aceia sunt fii de împărat, sunt cei ce biruiesc pentru viața cea veșnică a celor biruitori prin cruce purtată, lumina cea mare a omului purtător de Dumnezeu, de cruce, de plata agonisită cu greu pe pământ, și apoi odihna, că așa li se cuvine celor biruitori, celor care se biruiesc pe ei înșiși, privind spre făgăduințele cele veșnic mângâietoare a celor credincioși și dornici după Dumnezeu pe pământ, nu după păcatul pe care atât de mult îl iubesc și îl caută toți, și apoi plâng ei pe veci pentru cele ce-și agonisesc pe pământ prin păcat.

În ziua aceasta de duminică este așezată în calendarul creștin aducerea-aminte a popasului Meu la fântâna lui Iacov, când, stând pentru odihna de călătorie, am avut întâlnire cu femeia samarineancă și am grăit cu ea la fântână și am lucrat lucrarea Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Am trecut cu ucenicii prin Samaria și s-au dus ei în cetate după de-ale gurii, iar Eu îi așteptam să se întoarcă, dar am și lucrat lucrul pentru care am venit pe pământ, o, și am așezat credință în Mine femeii care a venit să ia apă din fântână în vremea popasului Meu. Eu pe cine voiesc îl miluiesc și-i desfac ochii ca să vadă și-i destup mintea să priceapă, și tot așa, pe cine voiesc îl împietresc, și fac aceasta pentru ca să pot să lucrez dovada cea despre adevărul dumnezeiesc între oameni, căci iudeilor le-am împietrit inima, și am făcut aceasta ca să ridice ei mâna asupra lui Dumnezeu și să-L pună pe crucea slavei învierii apoi, iar samarinencii i-am deschis mintea și inima ca să cunoască ea pe Hristos grăind cu ea la fântână. Era ea doborâtă de păcat, dar și de umilința în care o ținea păcatul. Eu însă am miluit-o și M-am descoperit că sunt Iisus Hristos și că stau de vorbă cu ea față către față, o, și ce ușor a crezut ea că stă Dumnezeu de vorbă cu ea, ce ușor!

O, omule rob de păcat, ce ușor ți-ar fi ție să dorești să fii condus de Dumnezeu pe pământ pe calea vieții tale! O, ce ușor ți-ar fi, ce fericit te-ai simți că ești! O, iată, iată ce pățești dacă te lași condus de oamenii cei cu inima împietrită pentru Dumnezeu, și care te mint tot timpul și care te umplu de teamă, de deznădejde, de tristețe tot mereu!

O, Mi-e tare milă de toți oamenii, toți sunt conduși de minciună și de lucrarea ei cea prin oamenii sus-puși de duhul cel străin de Dumnezeu.

Strig la oameni ca să le spun lor cuvânt din cer, cuvânt adevărat.

O, ascultați-Mă voi, oameni! Grăiesc din cer peste voi. Vă strig și vă spun: totul e o minciună pe pământ. Nu mai luați de pe pământ! O, nu mai căutați să mai credeți în știrile care vi se împart, ci fiți deștepți de la Dumnezeu și pentru Dumnezeu, că la cârma a toate stă Dumnezeu, iar El știe toate, și toți oamenii primesc ceea ce-și lucrează, iar Dumnezeu Se adevărește tot mai mult, și totul se sortează la dreapta și la stânga, pentru slavă sau pentru foc, iar omul va crede și va asculta de voia lui Dumnezeu pe pământ vrând-nevrând, săracul.

O, ridicați-vă voi, cei cu duhul slăbănogit și hrănit de duhul minciunii, care vi se împarte drept adevăr! O, fugiți de amăgirea care vi se împarte cu televizorul, cu știrile care vă îmbolnăvesc mintea, viața și credința cea bună, și care vă umplu de tulburare, de deznădejde, de frică. O, nu stați fără Dumnezeu, că e greu fără Dumnezeu pe pământ. E gol de putere și de har tot omul care nu are lumină în el pe Dumnezeu mereu, și cu care să vadă duhul minciunii care mișună peste tot prin oameni care împart peste oameni. O, nu stați la masă cu ei, nu stați la televizor cu ei, nu mâncați ce mănâncă ei cu sufletul din ei! Vă strig ca să Mă auziți că vă strig, și ca să mâncați de la Dumnezeu, de la Duhul Cel de sus, Care vede de deasupra toată lucrarea minciunii, că va fi dată de gol toată.

O, e măreață vremea aceasta! Sunt zilele Domnului pe pământ între oameni, și scrie despre ele în Scripturi. Nu vă depărtați de Dumnezeu, voi, cei hrăniți de minciuna oamenilor trufași de peste voi, și care cred că ei conduc lumea! Veniți la apa vieții, veniți la Domnul ca să vă spună adevărul și numai adevărul! Gura Mea se deschide să vă dea vouă de la Dumnezeu. Această vreme e ca în ziua coborârii Duhului Sfânt peste ucenicii Mei acum două mii de ani. Vine Duhul Sfânt pe pământ ca să Se dea oamenilor și să ia ei de la Dumnezeu, nu de la oameni să tot ia.

Celor împietriți cu inima le spun și lor ca și celor de acum două mii de ani împietriți, și le spun așa: Voi nu vreți să Mă primiți, dar Eu am venit în numele Tatălui Meu, și vă descoperiți singuri că n-aveți în voi dragostea de Dumnezeu ca să iubiți slava Lui, nu slava cea de la oameni, iar dacă n-aveți dragostea lui Dumnezeu, iată, împărțiți și voi ce aveți, împărțiți minciună și amețiți cu ea pe toți, pe toți. O, nu Mă primiți din pricina împietririi inimii voastre, dar dacă vine un altul în numele său, pe acela îl primiți. Și vă spun și vouă aceasta, așa cum le-am spus-o și celor de acum două mii de ani, care nu M-au primit. Da, îl primiți pe cel pe care nimeni din cer nu-l trimite să vină la voi, ci vine de capul lui și face de capul lui tot ce face, și pune peste oameni lucrarea celor ce dau să conducă lumea de capul lor.

O, iată și păstorii bisericii neamului român, că și ei s-au lăsat mințiți, cumpărați, conduși de cei ce dau acum să le ia din mână lucrul și turma și casa Mea. Și dacă nici acum nu se trezesc și nu se unesc pentru viața lor și pentru viața turmei, vor rămâne cu mâinile goale, iar omul antichrist își va da aere în locașurile de biserică, în care creștinii nu vor mai avea loc. Dar vine Domnul pe pământ cuvânt, și le va da El celor ce sunt cu El, și iată, le dă din gura Sa și Se grăbește cu ziua slavei Lui, căci scris este despre cei credincioși Domnului că ei nu se vor rușina în vremea cea rea, și în zilele de foamete se vor satura, fiindcă Domnul va purta grijă de ei când nu mai este nimeni să le poarte de grijă de pe pământ.

Dorește femeia samarineancă să strige și ea de lângă Mine în ziua ei de pomenire a lucrărilor Mele pe pământ atunci. O, și hai, spune tu strigarea ta peste pământ, o, fiică a cre-

dinței și a mărturisirii lui Dumnezeu peste oameni, tu, ceea ce ai stat cu Hristos de vorbă la fântâna lui Israel acum două mii de ani!

— *Strig, Doamne, strig cu neliniște, strig și le spun celor de pe pământ, la care Tu vii acum cuvânt:*

Strig peste voi, oameni de pe pământ, strig și vă spun că vă strigă Domnul ca să vă deștepte, ca să vă așeze la veghe și la credință cu lucrare, iar voi treziți-vă, așa cum m-am trezit eu în clipa grăirii Domnului cu mine la fântână, și am trăit apoi pentru El, am trăit pe Domnul cu viața mea apoi pe pământ, iar acum sunt între mărturisitori în cer.

O, nu mai trăiți, nu mai trăiți zilele voastre, oameni de pe pământ, de peste tot pământul! Trăiți zilele Domnului, că ele au sosit pe pământ, și lucrează Domnul cu cuvântul Său pentru voi din mijlocul pământului român, iar aceste zile ale Domnului sunt scrise să vină, este scris de ele în Scripturi.

Omule, vine Domnul pe pământ, omule! O, nu mai căuta să nu auzi, să nu știi! Apropie-te să auzi ce-ți spune El, ce te învață, ce-ți dă de știre ca să împlinești pentru ziua slavei Lui, dacă vrei să ai și tu parte de bucuria și de odihna celor miluiți atunci, așa cum și eu am fost miluită în zilele acelea când El a venit în mijlocul lui Israel cel împietrit cu inima și cu credința.

O, împietrirea celor necredincioși ajută mai mult arătarea Domnului și biruința Lui, și va ajuta mai mult ca pe vremea lui Faraon, când Domnul Și-a izbăvit poporul din robie, și mai mult ca acum două mii de ani, când Domnul Și-a dovedit dumnezeirea în fața celor împietriți cu inima și cu credința și a înviat din răstignire. Iar împietrirea cea de azi a maimarilor lumii, și chiar a slujitorilor bisericii neamului român mai întâi, și care s-au împietrit să creadă și să se aplece cuvântului slavei Domnului, aceasta va adevăra și mai cu slavă pe Domnul slavei, pe Cel ce grăiește acum cuvânt peste pământ împotriva minciunii în care toți oamenii stau, de nu se mai trezesc, bieții de ei.

Iată zilele Domnului cu voi pe pământ! O, nu mai fiți orbi! E mare orbirea peste oameni, că așa vor și așa caută cei mari așezați deasupra oamenilor toți. Numai că vine vremea să vadă ei pe Domnul biruindu-i pe ei și toată orânduirea lor cea bolnavă, străină de voia Domnului peste pământ, că nimeni nu întreabă pe Domnul pentru cele pe pământ lucrate, căci oamenii se vor ei dumnezei, bieții de ei.

Iar voi, oameni mari și mici, drepti sau păcătoși, regi sau slugi, robi sau slobozi, treziți-vă, și nu vă mai temeți de cele ce vin peste pământ, prin păcatele voastre atrase, că nu este virus mai primejdios sau molimă mai ucigătoare ca și păcatul. O, nu vă mai temeți de viruși, de microbi, de mușcături, de bube rele, ci temeți-vă de cel cu adevărat dușman al vieții: păcatul. El este dușmanul, și nu scăpați de el cu masca la gură și cu mânuși în mâini, ci prin credință scăpați de acest dușman, și vă trebuie post și rugăciune, dulci să vă fie acestea, ca și iubirea inimii, ca și credința că Domnul va birui pe toți slujitorii minciunii de pe pământ și va sta la cârmă tot timpul și va opri mâna celor batjocoritori de cele sfinte.

Iar slujitorii bisericii să stea sub voia lui Dumnezeu și să supună ei poporul sub Dumnezeu, nu să se supună ei conducătorilor care nu fac voia Domnului, ci voia lor o fac peste oamenii poporului lor, și fac ei voia conducătorilor de peste ei, a altor conducători, fără Dumnezeu și ei în planurile lor de peste oameni, iar ei nu sunt dumnezei, ci sunt fără Dumnezeu în toate lucrările lor, căci voia Domnului ei nu o fac cu viața lor.

O, Doamne, o, Doamne, o, Doamne, să trăiască oamenii zilele Tale pe pământ, nu zilele lor să le mai trăiască, dacă zilele Tale au venit să-și facă pe pământ lucrarea!

O, stai la cârmă, Doamne! Ia-le cârma din mână celor ce vor să nimicească mult și tot mai mult avutul Tău, omul, cel mai de preț odor al Tău, Doamne, și pe care ei nu pun nici un preț.

Iar îngerii popoarelor să-și lucreze veghea pentru care au fost așezați de Dumnezeu, că iată, hotarele stau descoperite, doborâte, iar țările nu-și mai pot apăra poporul și hotarele lor.

O, slavă Ție pentru glasul meu acum de lângă Tine peste oameni, Doamne! Mi-a fost dor, mi-a fost tare dor să le spun la toți ce am spus acum, căci eu sunt cu mărturisitorii Tăi, și sunt în lucrul ce-l avem de lucrat pe pământ pentru mărturisirea Ta acum, în zilele venirii Tale, Doamne, cuvânt peste pământ.

— O, fiică a umilinței, ea, umilința te-a ajutat să-ți aduci pașii vieții sub crucea ta și a Mea atunci. Voi veni cuvânt cu tărie peste orbirea de pe pământ, că e mare orbirea pusă peste toți oamenii, și sunt legați la ochi toți, dar voi căuta cu vindecare, și va putea ea peste cei ce au umilință, și ridicarea prin ea.

Să Mi se vegheze venirea Mea cuvânt peste pământ, că vin cu vindecare multă în cuvânt cu putere în el, și fericiți vor fi cei ce vor căuta vindecare de sus, că pe pământ satana și omul antichrist sunt dușmanii cei cu fața ascunsă sub masca binelui pentru oameni, dar vine înțelepciunea din cer, vine știința cerească, vine Domnul și-Și mână turma spre izvor, iar apa cea vie are viață în ea, și are putere de înviere și de credință, și se dă ea în dar celor mari cu inima, celor umiliți, și vor primi ei credință, căci scris este: «*Domnul coboară pe cei semeți, și le dă din harul Său celor smeriți, celor umiliți, și le dă lor cu multul, har peste har le dă lor*», precum este scris. Amin, amin, amin.

04/17-05-2020